

Inhoudsopgave

Visie	1
Redactioneel	1
Meditatie bij Pasen	2
Bidden op leven en dood	2
Medeleven	4
Wekelijkse bloemengroet	4
Bij de vieringen	5
Eucharistieviering op donderdagavond	5
Verslag avond Anders Vieren 20 maart	5
Nieuw Beleidsplan voor de Regenboog	7
In memoriam Antoon Fluitsma 1919 – 2014	8
Opbrengst collecten januari-maart 2014	8
Jong volwassenen	9
"De Weg van Maria" Lectio Divina	9
Ontmoeting met anderen	9
Gevraagd: Goede doelen voor opbrengst Milieugroep	10
Jonge gezinnen	10
Project Eerste Communie en Kom aan Tafel 'Blijf dit doen'	11
Interview Eerste Communie en Kom aan Tafel	11
Herdenking Jodenvervolgung	12
Nieuwe ontdekkingen rond 'Qumran'	14
Kom op smaak op Keiland 2014, inspirerende vakantieweek op Terschelling	14
De Triffids	15
Agenda	16

Visie

In 'De Regenboog' komen we als christenen uit verschillende kerkelijke tradities bijeen om samen ons geloof te beleven, te vieren, te belijden en te verdiepen.

Geïnspireerd door de Bijbel willen we elkaar bemoedigen om te leven zoals Jezus ons heeft voorgeleefd.

De oecumene is voor ons de weg om ons geloof op een open manier te ervaren, in vieringen, leren en dagelijkse activiteiten. In verbondenheid met de kerken waaruit we voortkomen, zoeken we naar wat ons bindt en naar mogelijkheden om elkaar met de veelkleurigheid van ons geloof te verrijken. We willen een open uitnodigende gemeenschap zijn en een gastvrij huis voor wie behoefte heeft aan steun, aandacht of warmte. We voelen ons betrokken bij mensen, dichtbij en veraf, met al hun verschillende culturen en religieuze achtergronden en willen vanuit ons geloof een bijdrage leveren aan een samenleving, waarin ieder mens tot zijn recht kan komen.

Redactioneel,

Dit Paasbulletin opent met een meditatie van Ds. Inge Smidt. Na het interview met de onlangs overleden godsdienstfilosoof Prof. dr. Henk M. Vroom kunt u meer lezen over een aantal zondagse vieringen en over de eucharistievieringen die vicaris Ad van der Helm voortaan iedere tweede donderdag van de maand zal verzorgen. Daarna volgen het verslag van de op 20 maart gehouden avond over Anders Vieren en informatie over het nieuwe Beleidsplan voor de Regenboog. Pastor Jaap van der Bie schreef het in memoriam van Antoon Fluitsma, die in maart overleed.

Ook de komende periode zijn er diverse activiteiten voor jong en oud. U kunt deelnemen aan Lectio Divina en zich verdiepen in Bijbelteksten over Maria, of met uw (klein)kinderen de snuffelviering bezoeken. In "Ontmoeting met anderen" kunt u lezen hoe het bezoek dat een aantal leden van onze geloofsgemeenschap aan Amsterdam bracht, is geweest. Het afgelopen jaar hebt u weer een flink bedrag bijeen gebracht met uw oud papier en metaal. De Milieugroep vraagt u goede doelen aan te dragen, die in aanmerking kunnen komen voor een deel van de opbrengst.

In mei doet een aantal kinderen Eerste Communie of Kom Aan Tafel. Frances heeft Maja van Spaandonk over dit project geïnterviewd. Omdat vrijwel alle werkgroepen inmiddels aan bod gekomen zijn, was dit haar laatste interview. De redactie beraadt zich nu op een nieuwe rubriek en dankt Frances voor haar grote inzet.

Het bulletin gaat verder met de uitnodiging voor de herdenking van de Jodenvervolgung en een artikel over nieuwe ontdekkingen rond Qumran. Na informatie over een kampeervakantie op Terschelling, volgt de column van Corine, die gefascineerd raakte door De Triffids.

De redactie wenst u een gezegend dan wel een zalig Pasen.

Meditatie bij Pasen

'In uw licht zien wij licht'.

Zo opende steeds één van mijn docenten de vieringen met zijn studenten. Bij het aansteken van de Paaskaars zei hij telkens opnieuw deze woorden: 'in Uw licht zien wij licht'.

Steeds wanneer ik deze zin hoorde, dacht ik: moet het niet zijn 'in Uw licht zien wij *het* licht'? *Het* licht van Jezus Christus, *het* licht van God?

Maar juist als je ergens over struikelt, zet het je tegelijk aan het denken. Ik ging steeds beter luisteren naar die woorden. Elke keer als de Paaskaars aangestoken werd voor een eenvoudige viering zag ik in dat licht van Christus licht. Langzamerhand werden die paar woorden tot een gedicht:

In Uw licht
zien wij
Licht.

In de veertigdagentijd is het licht niet altijd zichtbaar. Het is als in de inleiding op het evangelie van Johannes: '*in het Woord was leven en het leven was het licht voor de mensen. Het licht schijnt in de duisternis*'. In de voorbereidingsweken zien we in Jezus, licht van God over de levens van mensen heen vallen: van zijn leerlingen, van omstanders, van zieken, van wanhopigen. We zien ook de schaduwen en het donker oprukken: in de haat en nijd, in de ongemakkelijkheid van de leraren, in de groeiende vijandschap. Het aller-donkerst is het in de dagen voor Pasen, in de dagen van lijden en dood.

Toch is licht het meest zichtbaar als het donker is. Overdag valt het ons niet zo op dat het licht is. We staan op en gaan aan de slag. Licht

maakt actie mogelijk en leven. Als het donker wordt trekken we ons terug in onze huizen en in onze eigen kringetjes. Dan valt het leven stil. Maar juist in het donker is licht opvallend. Zo valt het licht van Jezus deze veertig dagen juist door dat groeiende dreigende donker op. En op de prille Paasmorgen in een tuin die langzaam wakker wordt, klieft het licht van God door het duister heen en breekt zelfs de dood open. Vogels gaan fluiten, kleuren gloeien op en rouwende vrouwen beginnen te rennen. '*En de duisternis heeft het niet in zijn macht gekregen*'.

In Uw licht
zien wij
Licht.

Van dat licht dat het duister te sterk is, hebben we in ons geloof vernomen. In het verhaal van de Paasmorgen leren we kijken, gaan we om ons heen zien. Zien waar licht is, Licht van God. In ons leven, in de lichte en kleurrijke fasen van ons leven, maar ook in de donkere gedeelten. Omdat we weet hebben van het licht van Christus, van de mens die ons God deed ontmoeten in menselijke gedaante, hebben we weet van licht zelfs waar het nauwelijks zichtbaar is. Omdat we vertrouwen dat het Licht van God, Zijn wil dat wij leven, Zijn liefde voor wie wij zijn, sterker is dan welk duister dan ook. Sterker zelfs dan de dood die onze menselijke krachten te boven gaat. Daarom zijn onze ogen gespitst, op allerlei momenten van ons leven, of ze licht zien. Zijn licht. en omdat we op Zijn licht gefocust zijn, zien we ook licht. Ontdekken we de lichtplekken, de kaarsvlammen, de reflecties van leven en liefde die leven mogelijk maken.

In uw Licht
zien wij
Licht.

Zijn licht is opgegaan op de Paasmorgen, onstuitbaar. En daardoor zien wij Licht. In ons leven.

Een zalig en gezegend Pasen.
Ds. Inge Smidt

Bidden op leven en dood

- Een interview uit 2013 met de onlangs overleden godsdienstfilosoof Prof. Dr. Henk M. Vroom (VU Amsterdam) door Ds. G. van Meijeren (Utrecht).-

In het Christelijk Weekblad stond een interview met Prof.dr. Henk M. Vroom van de hand van Theo Klein.

Prof.dr. Henk M. Vroom

Het is een gesprek over wat er tijdens het leven van Vroom allemaal is veranderd. Niet alleen in kerk en theologie – Vroom is van huis uit gereformeerd synodaal – maar ook in zijn eigen geloofsleven. Vrooms leven werd net voor zijn emeritaat overschaduwed door het bericht dat hij ongeneeslijk ziek is.

'Eigenlijk is mijn geloof en denken niet wezenlijk veranderd na mijn studie theologie. Het heeft zich sterk verbreed en verdiept, is beïnvloed door het Joodse denken en de antropologie. Door mijn ziekte ben ik wel weer gaan nadenken over het gebed. In december schreef ik twee studenten in West Afrika, de één pinkster, de ander baptist, beiden docenten theologie, over mijn ziekte en dat ik in feite door de artsen was opgegeven. 'Wij bidden niet voor minder dan God kan. God kan genezen dus we bidden dat je weer beter mag worden' mailden ze terug. Dus de weken daarop baden honderden kerkgangers in zwart Afrika in hun dienst voor mijn genezing. Twee moslimvrienden reageerden: 'Allah wil nog niet dat je sterft, we bidden voor je genezing.' Die reacties brachten me wel direct bij vragen als 'waar bidden wij voor?'. Dat we het goed mogen doorstaan? Dat God er bij is? Zij bidden voor totale genezing. Dat ik weer mag helen en samen met mijn vrouw écht oud kan worden. Want het blijft een hard gebeuren om niet lang na je emeritaat te horen krijgen dat je medisch gezien een paar maanden te leven hebt. Tegelijk moet bidden geen zeuren worden. Paulus bad drie keer of zijn doorn uit het vlees mocht worden weggenomen en niet meer. En bij elk gebed hoort 'Uw wil geschiede'. (...)

We hebben dit ook met onze wijkpredikanten besproken. De voorbede in de kerk werd toen

ruimer geformuleerd dan alleen kracht en bijstand bij wat komen gaat. En het gaat, wonderwel, nu ook goed met me. Een thermotherapie slaat zo goed aan dat ik al enkele weken stabiel ben. Natuurlijk kan het zo omslaan, er is nog altijd het 'Uw wil geschiede', maar er leeft nu toch hoop dat het een tijd goed gaat.'

Vroom signaleert dat het gebed om genezing een persoonlijke bemoeienis veronderstelt van God met de mensen. Met die gedachte hebben steeds meer mensen – ook binnen de kerk – moeite.

'De meesten durven niet zo ver te gaan God totaal buiten het wereldgebeuren te plaatsen. Maar Zijn omzien naar een individu gaat hen te ver. God bemoeit zich alleen met de grote lijn. Zo'n middenpositie is natuurlijk klinkklare onzin. Stel, je erkent dat God de hand had in Napoleons nederlaag bij Waterloo. Stond dan de ingeving van die ene korporaal om met zijn manschappen een heuvelflank in te nemen die (stel) de slag een beslissende wending gaf, wél helemaal los van God?

Het dilemma is: God heeft bemoeienis met ons persoonlijk leven of Hij bemoeit zich nergens mee. Geloven dat God zich alleen met de grote lijnen van de geschiedenis bezig houdt, is godsonmogelijk, vrees ik. 'Vrees' ik, inderdaad, want het roept natuurlijk enorm veel lastige vragen op rond het lijden en Gods leiding in de geschiedenis en je eigen leven.

En is het alternatief, de mens die de geschiedenis en samenleving maakt, zoveel beter? vraagt Vroom zich af. Vroeger zag een boer de opbrengst van zijn land als zegen van God. Voor de moderne boer is zijn oogst een eigen prestatie met dank aan de wetenschap. Maar als een tsunami de Japanse kust wegvaagt krijgt God ineens de schuld omdat Hij een wereld schiep waar zulke rampen kunnen gebeuren.

In de 20e eeuw is het geloof in God verloren gegaan en het geloof in de mens er voor in de plaats gekomen. Dat vind ik niet te geloven. Het is de eeuw met de vreselijkste oorlogen en door mensenhand veroorzaakte rampen. Dat is overigens het diepste verwijt van moslims jegens het westen. Wij zweren God af, voeren vreselijke wereldoorlogen, zijn koloniale machten, propageren een consumptie-maatschappij. Wij doen kortom alles wat God verboden heeft en komen hen vertellen hoe ze moeten leven, is hun verwijt.'

Vroom gaat ook in op de godsdienstkritiek die

zich in de media sterk maakt. Wat hem betreft mag het leren omgaan met die kritiek wel meer aandacht krijgen in de kerkelijke opleiding. En dan niet zo defensief.

‘Onze cultuur slaat rationeel denken hoog aan, lijkt allergisch voor geloofsovertuigingen. Alleen de ratio brengt de mens verder in zijn ontwikkeling. ‘Wij zijn ons brein,’ stelt iemand als Swaab. Die denkt dus de hele dag ‘ik loop maar achter mijn hersenen aan’. Dat vind ik zo’n gesloten beeld. Ik kan in mijzelf over zaken nadenken, bedenken wat anderen daar tegen in brengen en zo in mezelf met anderen discussiëren. Is er dan ook geen ruimte in onszelf voor de goddelijke stem? En hoezo is rationaliteit onze drijfveer? In de economie betekent rationeel handelen, handelen uit eigenbelang. Denk je nu echt dat die verpleegkundige die langer doorwerkt omdat ze het niet over haar hart verkrijgt mensen onverzorgd achter te laten, uit eigenbelang handelt? Nee, dat is opoffering. En die menselijke eigenschap zie je, als je er oog voor hebt, overal om je heen.’

Volgens Vroom wordt er in de kerk te weinig geleerd om over dit soort geloofsvragen te praten. ‘Te veel dominees blijven in het binnenkerkelijke kringetje hangen. Vaak worstelen ze zelf te veel met geloofstwijfel, weten ze de gemeenteleden en jeugd op catechisatie geen antwoorden te geven. Ik pleit er al jaren voor meer over geloofsvragen te preken. Om levensvragen waar gemeenteleden mee zitten aan de orde te stellen en daar authenticiteit vanuit je eigen geloof over te preken. En als het de dominees zelf aan het geloof ontbreekt? Dan moeten ze eerlijk zijn en ander werk zoeken. Met ongelovige dominees gaat de kerk kapot.’ Zijn eigen christelijke geloofsovertuiging stond Vroom nooit de dialoog met andere godsdiensten in de weg. ‘Natuurlijk was het vijftig jaar geleden voor de kerk en gelovigen makkelijker de uniciteit van het christendom te belijden. De islam was een vreemde godsdienst uit verre landen. Nu maken moslims deel uit van het Nederlandse straatbeeld. Daar fel tegen te keer gaan of ze met man en macht proberen te bekeren biedt geen perspectief. Ik ben er van overtuigd dat God ook buiten het christendom bemoeienis heeft met de mens. Paulus wees er al op in Handelingen 17. Vind je in andere godsdiensten voldoende overeenkomsten met je eigen geloof, is dat reden genoeg aan te nemen dat ze God kennen. Dan is er een basis voor dialoog. Dat is dan niet proberen uit te komen op een alles overstijgende algemene

godsdienst. Het is zoeken naar overeenkomsten, samenleven mogelijk maken.’ (...)

Ziet Vroom toekomst voor het christendom in het Westen? Zijn antwoord is positief. ‘Elke generatie vraagt toch naar de zin van het leven en heeft onzekerheid over de eigen toekomst. Het christendom heeft op dat vlak zoveel te bieden. Maar dan moeten we niet blijven hangen in het verleden en geld en energie stoppen in het behoud van een mooi kerkgebouw al gaat dat ten koste van een predikantsplaats. Ik neem liever een voorbeeld aan mijn Afrikaanse vriend Ezechiël, die voor mij bad. Hij woont in Nigeria, waar menig kerk in brand is gestoken. Hij vertelde: ‘Voor onze kerken daar is dat geen reden tot wraak maar om een nieuwe kerk te bouwen en te bidden voor hun vijanden. Laat God Gods dingen doen en wij onze dingen.’ Dat is mij in deze periode van mijn leven nog duidelijker geworden. God is volstrekt anders dan wij met onze menselijke vermogens kunnen bevatten. En of er een volstrekt andere wereld is als deze waar we naar toe gaan? Ik zou het niet weten. Het enige wat ik zeker weet is dat we in Gods handen zijn.’

Bron: De Waarheidsvriend, 14 maart 2013, pp 16-17.

Medeleven

Als u mensen kent, die eenzaam zijn, ziek, of om een andere reden misschien bezoek op prijs zouden stellen, wilt u dat dan doorgeven aan één van de pastores? Dank u.

Wekelijkse bloemengroet

De bloemen in de kerkzaal zijn na de dienst bestemd voor een ieder die daarvoor in aanmerking komt, als blijk van belangstelling van onze geloofsgemeenschap.

Indien u ons op daarvoor in aanmerking komende mensen wilt attenderen, kunt u hun naam & adres / verpleegadres opgeven bij:

Maja van Spaandonk
Telefoon: 521 43 59
E-mail: maja.v.spaandonk@live.nl

Bij de vieringen

18 april staan we met elkaar stil bij het kruis.

We luisteren en kijken mee met de leerlingen die hun Heer gevangen zien nemen, weggevoerd zien worden, verhoord, veroordeeld en gekruisigd. Al luisterend naar Matteüs weergave van Jezus' lijden staan we als het ware tussen de toeschouwers in, en ervaren wat dit voor

ons betekent.

20 april is het Paaszondag. We lezen het Paasevangelie uit Matteüs 28 en vieren het Hoogfeest van Licht en Leven. Van Gods Licht en Leven. Begrijpen doen we het niet, maar het verandert ons zicht op het bestaan. Vanaf Pasen kun je danken:

'om de eerste dag van de rest van ons leven om het licht dat telkens weer doorbreekt om de warmte die de kilte verdrijft om de geuren van groen om ons heen en om nog heel veel meer Dank U, God.'

27 april is bediening van de H. Doop aangevraagd door Laurens en Ailun Veenstra-Hu voor hun dochter Ailisabeth Meinke. In deze viering zal Piet Dirksen voorgaan.

18 mei luisteren we naar De gesprekken van Jezus met zijn leerlingen, waarin Jezus zichzelf aanwijst als

de weg, de waarheid en het leven (Johannes 14). De leerlingen begrijpen eigenlijk niet goed wat Jezus hen hiermee zeggen wil. Daarin staan ze model voor leerlingen en gelovigen die na hen kwamen. Te midden van zoeken en tasten naar hoe God in ons leven aanwezig wil zijn, staat daar die ene die steeds weer de weg naar de Vader wijst.

Ds. Inge Smidt

Eucharistieviering op donderdagavond

Om, nu op zondag Eucharistievieringen in de Regenboog niet meer mogelijk zijn, tegemoet te komen aan het verlangen van mensen om deel te nemen aan de Eucharistie, zal vicaris Ad van der Helm iedere 2^e donderdag van de maand om 19.00 uur in het Stiltecentrum een eucharistieviering opdragen. De eerste viering is op donderdag 8 mei. U bent van harte welkom.

Ingrid Weitenberg

Verslag avond Anders Vieren 20 maart

Het is nu bijna een jaar geleden dat we u moesten vertellen dat het bisdom bezwaren maakte tegen de manier waarop wij elke zondag samen de Maaltijd van de Heer vierden.

40 jaar lang was het ons gelukt de respectievelijke bisschoppen ervan te overtuigen dat wat hier op zondag gebeurde, pure oecumenische gastvrijheid was en een kans moest krijgen.

Maar met een nieuwe bisschop, een oecumenisch directorium en een nieuw, strikter beleidswind van de Nederlandse Kerkprovincie kregen we te horen dat een gezamenlijke viering van de Maaltijd, gebaseerd op Eucharistie, niet kon. Dat was een hele klap.

We konden twee dingen doen:

- 1 De strijd met het bisdom aangaan en de richtlijnen negeren. Dat zou al gauw geleid hebben tot tegenmaatregelen van het bisdom als terugtrekking van pastorale krachten, opheffing als zelfstandig vicariaat.
- 2 We konden ook het gesprek met het bisdom aangaan en de situatie zien als een uitdaging en zoeken of we ook vieringen konden maken zonder een viering van de maaltijd die toch recht deed aan ons oecumenisch samenzijn.

We kozen voor optie 2 en er volgde een periode van zoeken en experimenteren. Dat kostte veel tijd en energie. U deed uitgebreid mee. U vulde trouw evaluatieformulieren in, gaf gevraagd en ongevraagd commentaar, droeg nieuwe ideeën aan en vertelde waar u gehecht aan was. Daar waren we heel blij mee. Het hielp ons enorm en bepaalde welke kant we op moesten.

28 januari kwam de bisschop op bezoek in de Regenboog, niet om ons te controleren, maar om ons een hart onder de riem te steken. Het werd een geanimeerd bezoek met veel persoonlijke ontmoetingen. In het gesprek met het vicariaat en de pastores sprak de bisschop zijn waardering uit voor onze geloofsgemeenschap, zei dat we het verlangen naar gezamenlijk vieren van de maaltijd vooral moesten blijven koesteren, noemde ons zelfs een voorbeeld voor andere parochies en zag zeker voor ons een rol weggelegd in de oecumene van de toekomst. Al met al een heel bemoedigend bezoek. We staan weer positief op de kaart.

Na een periode van experimenteren, zoeken, wikken en wegen is het nu de tijd om beslissingen te nemen en concreet te worden. Samen met de commissie Anders Vieren heeft de AKM de zaken betreffende de zondagse viering op een rijtje gezet en zijn we tot het volgende besluit gekomen:

1. De standaardviering in de Regenboog is een viering van Woord en Gebed, dus zonder viering van de Maaltijd.
2. Per 1 april 2014 wordt er geen eucharistie meer gevierd in de zondagse kerkdiensten in de Regenboog.
3. Eenmaal per maand is er een viering met Maaltijd van de Heer waarin de eigen predikant voorgaat.
4. De feestdagen hebben hun eigen dynamiek.
5. Vanaf mei 2014 is er eenmaal per maand een eucharistieviering op donderdagavond. De eerste keer is donderdag 8 mei om 19.00 uur in het Stiltecentrum.
6. De commissie 'Anders vieren' stelt een basisliturgie op voor de vieringen met daarbij suggesties voor teksten, vormen en rituelen die passen bij de traditie van de geloofsgemeenschap en waarvan gastvoorgangers gebruik kunnen maken.

Er waren natuurlijk wel een aantal vragen n.a.v. deze regeling. De antwoorden (samengevat):

Alle vieringen zijn oecumenisch en iedereen is welkom, dus ook bij de viering met de Maaltijd van de Heer waarin de eigen pastor voorgaat en de Eucharistievieringen op de donderdagavond waar A. van der Helm zal voorgaan. Het lijkt gek dat wat op zondag niet kan, op donderdagavond wel kan. Dat heeft te maken met de zondagsplicht. De kerk moet op zondag haar gelovigen een geldige dienst, d.w.z. een dienst volgens de regels en richtlijnen aanbieden. Het bijwonen van een viering door de week wordt gezien als een persoonlijke keuze (men is niet verplicht naar die dienst te gaan, men gaat niet als kerklid maar als individu).

De viering van de Maaltijd van de Heer zal gevierd worden zoals we dat in de Regenboog gewend zijn.

De feestdagen hebben hun eigen dynamiek. Dat kan betekenen dat er een viering van de Maaltijd van de Heer extra (buiten de maandelijks) wordt gevierd. Het kan ook betekenen dat er juist geen Maaltijd van de Heer gevierd wordt omdat er al een ander ritueel (bv. het herdenken van de overledenen bij Allerheiligen/Allerzielen/Hervormingsdag) of sacrament (doop) gevierd wordt. Zo willen we voorkomen dat een viering overvol wordt. De kerstnachtdienst en de Paaswake zullen Eucharistievieringen zijn.

De commissie Anders Vieren heeft een basisliturgie opgesteld voor de reguliere zondagen zonder Maaltijd van de Heer. Het was van belang dat er zo'n basisliturgie kwam, omdat we momenteel in de Regenboog elke maand minimaal 3 gastvoorgangers hebben, die allemaal hun eigen idee en stijl van vieren hebben. Daardoor komt het 'eigene' van de Regenboog in het gedrang. Mede door de herhaalde opmerkingen van u dat we het eenvoudig en duidelijk moesten houden, heeft de commissie gekozen voor een sobere liturgie met vaste keuzemogelijkheden voor eigen inbreng van de voorganger. We hopen op deze manier een onafhankelijk van de voorganger herkenbare en vertrouwde liturgie gemaakt te hebben.

De liturgie ziet er als volgt uit:

Welkom door AKMer
AKMer geeft voorganger de hand
Openingslied
Votum en groet
Gebed om ontferming/verootmoediging/Kyrie Lofzang/Gloria (niet in advent en 40dagentijd)
Gebed (Collecta of gebed van de zondag of gebed voor de opening van de Schrift)
Kinderen gaan naar de kindernevendienst

1° lezing (door lector)
 Psalm/tussenzang
 2° lezing (door voorganger) evt. gevolg door
 acclamatie of lied
 Overweging
 Muzikaal intermezzo/meditatieve muziek
 Collecte – bloemengroet – mededelingen
*Kinderen komen terug uit de
 kindernevendienst*
 Dankgebed
 Voorbeden
 Onze Vader (gezamenlijk evt. staand)
 Gebed om vrede/vredewens (facultatief)
 Slotlied
 Zending en Zegen
AKMer geeft voorganger de hand
*Litassen, AKMer en voorganger verlaten de
 kerkzaal.*

Het 'ritueel van eenheid' is verwerkt in het
 welkomstwoord van de AKMer. Hij zegt: "wij
 zijn hier samen in verbondenheid met de kerk
 van alle tijden en alle plaatsen. " Met deze zin
 willen wij onze oecumenische identiteit belijden
 en uitdragen.

Het item 'mededelingen' bij de collecte biedt
 plaats aan de werkgroepen en anderen om
 actuele zaken onder de aandacht te brengen,
 nog even te herinneren aan een activiteit die
 die week zal plaatsvinden. Het is wel prettig
 dat u, wanneer u iets te melden hebt, dit van
 tevoren aanmeldt bij de voorganger.

Naar aanleiding van de presentatie van de
 liturgie kwamen er nog een aantal
 opmerkingen en tips zoals:

- Voor het dankgebed gebruik maken van
 (gedeeltes uit) de (gezongen) tafelgebeden.
- Nieuwe en onbekende liederen eerst een
 keer apart oefenen.
- De jongerenviering niet op dezelfde zondag
 plannen als de viering met de Maaltijd van de
 Heer.

We nemen dit mee in de aanwijzingen voor de
 gastvoorgangers en bij het maken van het
 rooster

We zijn blij met de grote betrokkenheid van
 veel mensen bij dit toch moeilijke proces van
 'Anders Vieren'. Fijn ook dat er zoveel mensen
 gehoor hadden gegeven aan de uitnodiging
 voor deze avond. We voelen ons gedragen
 door de geloofsgemeenschap. Hartelijk dank
 daarvoor!

Namens de AKM en de commissie 'Anders
 Vieren',
 Ingrid Weitenberg

Nieuw beleidsplan voor de Regenboog: ieders hulp is welkom!

De AKM heeft besloten na het lastige jaar dat
 we achter ons hebben weer vooruit te kijken,
 en een nieuw beleidsplan te maken. De AKM
 heeft Peterhans van den Broek en Piet Pouw
 gevraagd het proces van het maken van het
 beleidsplan op te starten en te begeleiden. Er
 is alle reden om nu een nieuw beleidsplan te
 maken: zo heeft de Protestantse Gemeente
 Leiden (PGL) een beleidsplan voor de periode
 2014 tot en met 2017 gemaakt met belangrijke
 gevolgen voor het protestantse deel van onze
 geloofsgemeenschap en aan katholieke zijde
 is ook duidelijkheid gekomen door uitspraken
 van de bisschop tijdens zijn bezoek aan de
 Regenboog kort geleden. Verder zijn er al
 veranderingen in de vieringen doorgevoerd,
 die natuurlijk ook in een beleidsplan thuis
 horen. Daarnaast moeten we ons realiseren,
 dat de geloofsgemeenschap geleidelijk kleiner
 wordt, en daardoor ook minder geld te
 besteden heeft.

Dat klinkt nogal zakelijk, maar laten we ons
 realiseren dat de mensen van onze
 geloofsgemeenschap er nog steeds zijn, dat
 de warmte van de ontmoetingen er nog steeds
 is, en dat we nog steeds zondags met onze
 protestantse, katholieke of nog andere
 achtergrond in de Regenboog bijeen komen
 voor de viering. Om de toekomst van die
 gemeenschap gaat het in het nieuwe
 beleidsplan van de AKM!

Niet alleen aan een aantal werkgroepen
 binnen de Regenboog, maar ook aan u
 individueel worden 4 vragen gesteld:

- Wie zijn wij en wie willen wij zijn als
 geloofsgemeenschap?
- Wat zijn onze sterke en zwakke kanten?
- Welke kansen zijn er voor de toekomst van
 de geloofsgemeenschap?
- Wat wordt ons motto?

Nu de website van de Regenboog up-to-date is, en er een groepje binnen de Regenboog het beheer van de website op zich heeft genomen, zouden we het leuk én zinvol vinden als u uw reacties, opmerkingen, voorstellen en aanbevelingen voor het nieuwe beleidsplan op de website zou willen zetten. Met de mogelijkheid om daar weer op te reageren, natuurlijk!

Maar als u liever uw ideeën voor het beleidsplan rechtstreeks wilt sturen mag dat natuurlijk ook: henr.broek@planet.nl. Maar u begrijpt, als veel werkgroepen en veel individuele leden van de geloofsgemeenschap ideeën aandragen, hebben we nog geen beleidsplan. Op voorstel van de werkgroep Vorming en Toerusting van de Regenboog heeft de AKM besloten om in een bijzondere werkvorm in één middag, op zaterdag 24 mei, met iedereen die mee wil doen, de basis te leggen voor het beleidsplan! Vanzelfsprekend krijgt u over deze werkvorm nog nadere informatie. Maar we beginnen met u uit te nodigen om te reageren op de 4 vragen!

De werkgroep Vorming en Toerusting.

In memoriam Antoon Fluitsma 1919 - 2014

Op 3 maart overleed Antoon Fluitsma op 94-jarige leeftijd. Een aantal jaren geleden verhuisde hij naar het verzorgingscentrum De Ommedijk in Leiderdorp. Daar miste hij zijn vertrouwde omgeving, gehecht als hij was aan de Merenwijk. Maar met zijn gezondheid ging het zienderogen achteruit.

In de Regenboog was hij een graag geziene vrijwilliger en hij voelde zich hier thuis. Hij werkte onder meer op het secretariaat. Hij was ook een trouw bezoeker van de Ouderenverenigingen en we genoten van zijn inbreng bij de gesprekken daarna. Want Anton was een rustige man, iemand die goed kon relativeren, vol eenvoud en weinig eisend, voorkomend en vriendelijk.

In zijn arbeidzame leven had hij een levenslange relatie met de Nederlandse Spoorwegen en klom daar op tot stationschef. 25 jaar geleden overleed zijn vrouw Cis. Een moeilijke tijd maar Antoon pakte daarna de draad weer op, onder meer door zich in te zetten voor de Regenboog.

In de uitvaartdienst op 10 maart hebben wij stil gestaan bij de twijfels die Antoon had, en die velen met hem delen. Wij kennen de dood als een afwezigheid, als een stilte, maar we vragen ons wel af waar onze overledenen nu zijn. We hebben geprobeerd steun te vinden in de woorden van de H. Augustinus: *“de dood is niets, de draad is niet gebroken, ik ben slechts aan de andere kant van de weg”*.

Wat wij mogen geloven is dat elk sterven een ontmoeting is met de levende God, en dat de enige maatstaf waarmee de waarde van ons leven zal worden gemeten de liefde is. Elke goede daad, hoe bescheiden en verborgen ook, heeft eeuwigheidswaarde. De dood heeft niet het laatste woord, er is altijd een nieuw begin. En het leven van Antoon was van die hoop doortrokken. Hij was een mens die openstond voor dat geheim, de belofte van een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. Niet uitgebeeld in spectaculaire dingen, maar in rust en eenvoud, van mens tot mens. Antoon is na de uitvaartdienst in besloten kring gecremeerd op Rhijnhof.

Pastoor Jaap van der Bie

Opbrengst collecten januari-maart 2014

Datum		1e mandje	2e mandje	Kinderen	Bestemming
5-jan	Zdg vd verschijning- Driekoningen	€ 173,56	€ 154,17	€ 5,10	Vic. Bijzondere Noden PGL Predikants- Kerkelijk werker
12-jan	1e na de verschijning	€ 147,45	€ 102,07	€ 1,50	plaatsen
19-jan	2e na de verschijning	€ 117,10	€ 95,75	€ 4,95	Diaconie
26-jan	70e voor Pasen	€ 186,39	€ 144,16	€ 7,50	Memisa
2-feb	60e voor Pasen	€ 125,26	€ 121,04	€ 3,00	PGL Onderhoud Kerkgebouwen
9-feb	50e voor Pasen	€ 130,00	€ 143,35	€ 6,20	KinA Werelddiaconaat
16-feb		€ 100,92	€ 83,54	€ 4,40	Vastenactie
23-feb	40-1 Roept hij Mij aan	€ 145,45	€ 104,07	€ 3,70	Diaconie
2-mrt	40-2 Gedenk	€ 120,05	€ 115,70		PGL kosten Kerkelijk Bureau
9-mrt	40-4 Verheug u	€ 177,70	€ 168,25	€ 8,75	Vastenactie
9-mrt	Uitvaartdienst A. Fluitsma	€ 119,75			

Jong volwassenen

De jongvolwassenen komen weer bij elkaar op maandag 14 april in de pastoreskamer van de Regenboog. Ze beginnen om 19.45 uur. Vind je het leuk om mee te praten met leeftijdgenoten over geloof en leven, weet je dan van harte welkom.
Inlichtingen bij wander_gubler@hotmail.com

“De Weg van Maria” Lectio Divina

Lectio Divina is een (eeuwenoude) methode om een Bijbel- of Schrifttekst voor jezelf tot leven te brengen en er een innerlijke dialoog mee aan te gaan.

Zo ontdek je allerlei elementen en facetten in de tekst die bij 'gewoon' lezen aan je voorbij zouden gaan. De methode bestaat uit het voorlezen (horen) en zelf lezen (zien) van de tekst, overdenken, registreren (voor jezelf) en delen, stilte/meditatie. Dat herhaalt zich een of twee maal. Het geheel wordt afgesloten met een gebed.

Door Hezemans, betrokken bij de oecumensich georiënteerde citykerk 't Steiger in Rotterdam komt naar de Regenboog om hier een serie van drie avonden Lectio Divina te begeleiden. Per bijeenkomst wordt een tekst uit het Nieuwe Testament gelezen waarin Maria zelf sprekend aanwezig is. Het mooiste is als u de hele serie bijwoont, maar een enkele avond kan ook. Per keer wordt een bijdrage van € 4,-- gevraagd.

Data: donderdag 1,8 en 15 mei 20.00 uur
aanmelden en meer informatie bij Ingrid Weitenberg: email: ingridjam@hotmail.com

Ontmoeting met anderen

Op zondagmorgen 16 maart vertrok de trein van 09:06 met 26 Regenbogers naar Amsterdam. Zij waren op weg! Hun reisdoel: de ontmoeting met anderen. Dit jaar was gekozen voor een ontmoeting met de mensen van de oecumenische basisgemeente “De Duif”. In de aanloop naar deze ontmoeting was, via de email, al duidelijk dat we over en weer vol belangstelling naar deze ontmoeting uitkeken. Wij hadden er voor gekozen om eerst samen te vieren. Maar omdat we zo tijdig aanwezig waren konden we vooraf nog een kopje koffie met elkaar drinken

Een prettige eerste kennismaking. De viering had als thema: “Tijd voor ontmoeting”. En dat thema stond al vast voor wij contact met de Duif hadden gezocht. Henk Kemper heette ons als “zustergemeente” van harte welkom. Terwijl wij in de Regenboog nog vol op praten over “Anders Vieren”, waren we daar duidelijk getuigen van tijdens de viering die Henk Kemper leidde. Het koor zong ons tegemoet met prachtige Oosterhuis/Oomen of Oosterhuis/Lowenthal liederen. In de drie

lezingen uit Exodus, Matteus en een eigentijds verhaal, stond de ontmoeting centraal. Als Regenbogers hadden we ons eigen "Regenbooglied" meegenomen waarmee we tijdens de viering de anderen toezongen. Het koor van De Duif had het lied ook ingestudeerd, zodat het een mooie samenklank werd.

Henk Kemper maakte ons attent op een keramische duif die op de Tafel stond. Een duif uit Bolivia. Hij vertelde er bij dat men in De Duif een paar keer per jaar die duif neerzet als opmaat naar de uitreiking van een, uit hout van de olijfbom gesneden, duif. Die Olijfduif werd aangeboden aan Ingrid Weitenberg. "Omdat, zoals blijkt uit de gegevens op de website, de Regenboog zich inzet op gebieden van zorg en vrede." was de motivatie van Henk. Na de viering konden we in kleine groepjes onder het genot van een kopje koffie met de mensen van De Duif in gesprek gaan.

Aansluitend gebruikten we de lunch samen met hen. Aan tafel vonden geanimeerde gesprekken plaats. Al pratende bleek dat we veel overeenkomsten hadden, maar dat we op sommige punten daar andere consequenties aan hadden verbonden. In een afrondend gesprek konden we beiden terugkijken op 40 jaar oecumene en wat het met ons heeft gedaan.

Het tweede deel van ons uitstapje was een bezoek aan het Bijbels Museum. Dat was zo

dichtbij dat we in een soort processie van de Duif daarheen vertrokken. Een leuk museum waar ook een deel van het Amsterdamsmuseum is ondergebracht. Aan het eind van de middag sloten we af met een kopje thee/koffie en gingen we zo gezamenlijk mogelijk weer terug naar Leiden.

Edo Elstak

Gevraagd: Goede doelen voor opbrengst Milieugroep

De activiteiten van de Milieugroep hebben het afgelopen jaar € 1.800,- opgebracht. De bedoeling is dit bedrag te besteden aan - doorgaans wat kleinere - goede doelen, waar iemand uit onze geloofsgemeenschap een speciale band mee heeft. Heeft of weet u zo'n goed doel, laat ons het dan weten. Graag even een korte omschrijving van het goede doel en uw relatie daarmee toevoegen, en verder het rekeningnummer (met naam en woonplaats) waarop een eventuele donatie kan worden overgeboekt. De AKM zal uiteindelijk beslissen hoe het geld over de genomineerde doelen wordt verdeeld.

Namens de Milieugroep,
Cor Kenter, tel.: 5218764, e-mail:
bottel4@gmx.net

Jonge gezinnen

Op dinsdagavond 6 mei komen de jonge gezinnen bij elkaar. Ze gaan met elkaar een **Snuffelviering** voorbereiden voor de allerkleinsten. De bedoeling is dat deze op **18 mei om 15.00 uur** in de Regenboog plaats zal vinden. het is een bijeenkomst voor de kleintjes, die normaal gesproken in de crèche spelen tijdens de vieringen en hun broertjes en zusjes. Zo snuffelen ze vast even aan wat samenkomen in de 'grote' kerk inhoudt. Een snuffelviering duurt hooguit een half uur. We zingen, bidden en vertellen een verhaal. Daarna is er iets te drinken voor de kinderen en hun ouders en nog iets te spelen. Regenboogkinderen zijn van harte uitgenodigd, maar ook kleinkinderen zijn heel erg welkom!!! Hoe meer zielen hoe meer vreugd!

Ds. Inge Smidt

Project Eerste Communie en Kom aan Tafel 'Blijf dit doen'

Zondag 25 mei zullen een achttal kinderen hun Eerste H. Communie of hun Kom-aan-Tafel doen. Dit feestelijke moment vindt plaats in een familieviering om 14.00u in de Regenboog. Zoals je bij je opa en oma met de gezinnen van ooms en tantes met hun eigen manieren samen feestelijke maaltijden houdt in de liefde en verbondenheid van die in het

gezin van de grootouders zijn oorsprong heeft, zo komen deze kinderen vanuit hun eigen kerkelijke achtergronden in deze viering in de Regenboog samen in de verbondenheid die zijn oorsprong heeft in de liefde en verbondenheid van onze Heer met zijn mensen. Hij, die ons leerde brood en wijn te delen tot Zijn gedachtenis.

Ds. Inge Smidt

Interview Eerste Communie en Kom aan Tafel

Foto: 1° rij vlnr: ds. Inge Smidt en Maja van Spaandonk

2° rij vlnr: Simone Shamier, Jemee Kaelani, Puck Schijff, Carlijn van Best, Fleur Delnoy, Thymo Delnoy en Lucas Elderhorst

De voorbereiding op de Eerste Communie en Kom aan Tafel is in volle gang. De ouders van zeven kinderen hebben dinsdag 11 maart met de leiding van dit project kennis gemaakt. Op 22 april aanstaande is er voor hen een vervolgbijeenkomst. Op 18 maart was er een avond voor de ouders en kinderen samen. Van 24 april t/m 19 mei komen de kinderen zes maandagmiddagen bijeen om zich aan de hand van het project "Blijf dit doen" voor te bereiden op de viering van zondag 25 mei a.s. Het project wordt geleid door Maja van

Spaandonk samen met pastorale werker Marlène Falke-de Hoogh en dominee Inge Smidt. Maja is de enige vrijwilliger van dit project. In vroeger dagen maakten daar o.a. ook Marijke Koeners, Ingrid Weitenberg en Marianne de Kuyper deel van uit. Maja wil wel iets over de historie van de voorbereidingsgroep vertellen, maar we moeten haar niet vastprikken op precieze data. Ze heeft met alle voorgangers van de Regenboog samen gewerkt. Met Jan van Well, Theo Scholten, Frances Verhaar, Jaap van der Bie, Henk

Hortensius, Ad Alblas, Geert van der Bom, Inge Smidt en John Boon.

Maja van Spaandonk kwam bij de voorbereidingsgroep op verzoek van pastor Jan van Well toen haar dochter Tjitske Eerste Communie ging doen. Zij was toen al betrokken bij de oudervereniging van de Zonnewijzer. Marijke Koeners deed de voorbereiding in de Kardinaal Alfrink school. Beide scholen fuseerden later en kregen de naam "De Tweemaster". Een gedeelte van de voorbereiding voor de Eerste Communie werd op school gedaan en een gedeelte bij gastouders thuis. De gastouders werden door de voorbereidingsgroep begeleid. Aangezien de Regenboog een oecumenische geloofsgemeenschap is, ontstond bij de protestantse ouders het verlangen dat ook hun kinderen voorbereid zouden worden op de Maaltijd des Heren. Hun project ging Kom aan Tafel heten. In het begin werd de Eerste Communie vanuit de kerk in samenwerking met de scholen georganiseerd. Pastor Jan van Well gaf op die scholen godsdienstles. Bijna de hele klas deed toen mee aan de Eerste Communie. Na de voorbereiding waren er drie vieringen. Een Eerste Communieviering voor de kinderen van de Kardinaal Alfrink school, een Eerste Communieviering voor de kinderen van de Zonnewijzer en een viering voor de kinderen die Kom aan Tafel deden.

De tijden veranderden, de Eerste Communie werd niet langer in samenwerking met de scholen georganiseerd. Het aantal kinderen dat de Eerste Communie deed, liep terug. Hetzelfde gold voor het aantal kinderen dat Kom aan Tafel deed. Uit oecumenisch en praktisch oogpunt werd toen besloten om de Eerste Communie en Kom aan Tafel in één viering te doen. De priester reikte het brood uit en de dominee de wijn als de kinderen dat laatste wilden en mochten. Door de clustervorming en de problemen die sommige parochies uit het cluster op de gang van zaken hadden, kwamen er aanpassingen. De kinderen van de Eerste Communie kregen brood en wijn van de priester en de kinderen van de Kom aan Tafel kregen dat van de dominee.

Het project is in de loop van de tijd veranderd. Nog geen jaar geleden werd het door ds. Smidt en Maja van Spaandonk herschreven. Dit jaar wordt het project gevolgd "Blijf dit doen" uitgegeven in samenwerking met het Bisdome Rotterdam.

Maja vertelt: "Het is voor de kinderen belangrijk te weten wat het betekent een volgeling van Jezus te zijn. Het houdt in dat we proberen te leven zoals God en Jezus dat bedoeld hebben. Als je te communie gaat, of het brood ontvangt, zeg je dat je wilt proberen een volgeling te zijn. De nadruk ligt op proberen, want het leven gaat met vallen en opstaan. Er zijn kinderen waarbij het geloof thuis een reële rol speelt in het leven van alledag. Er zijn ouders die geloven, maar niet goed weten hoe dat geloof door te geven. Ze zijn blij dat ze in de kerk daar hulp bij krijgen.

Het project "Blijf dit doen" bestaat uit een werkboek voor de kinderen en een boek voor de begeleiders. Auteur is Liesbeth Stalmeier en er zijn mooie illustraties van Els van Egeraat. De hoofdstukjes zijn verdeeld in verschillende thema's. Er zijn ook opdrachten die de kinderen samen met de ouders moeten doen. De ouders hebben hun kind(eren) in een brief laten weten, waarom ze blij zijn dat ze de Eerste Communie of Kom aan Tafel doen. Die brief was een mooi begin en de kinderen hebben die in hun werkboek geplakt. Het eerste thema van het project gaat over de Godnaam. Mozes knielt voor de brandende braamstruik. Voor hij zijn opdracht aanvaardt om het Joodse Volk in Egypte te bevrijden, hoort hij de naam van God: "IK-ZAL-ER-ZIJN". Daarna gaat het over het Manna. Het volk is uit Egypte getrokken en is de woestijn. Er is gebrek aan eten en drinken. Het volk mort, maar God zorgt voor zijn volk in de woestijn en er is eten en drinken. Huis van God heet het hoofdstuk dat dan volgt. Het vertelt hoe Maria, Jozef en Jezus naar de tempel gaan om het Joodse paasfeest te vieren. Op weg naar huis blijkt Jezus zoek te zijn. Zijn ouders keren terug om hem te zoeken en vinden hem in de tempel. Op hun verwijt, antwoordt Jezus: "Wisten jullie dan niet dat ik in het huis van mijn Vader moest zijn?" Dan volgt het hoofdstukje "Heel". In zijn leven geneest Jezus het leven van vele mensen. Ook het leven van een lamme man die door een gat in het dak door zijn vrienden voor de voeten van Jezus wordt neergelaten. Jezus zegt eerst tegen de man: "Je fouten zijn je vergeven" en vervolgens "Sta op, neem je bed mee en ga naar huis". Daarna gaat het over vijf broden en twee vissen. Jezus is met een grote menigte samen. Hij spreekt lange tijd met hen. Er moet nodig gegeten worden, maar er zijn maar vijf broden en twee vissen en vijfduizend mensen. Jezus spreekt een dankgebed en dan is er voor allen brood en vis in overvloed. Er is zelfs voedsel over.

Blijf dit doen. Jezus is in Jeruzalem aangekomen. Men staat Jezus naar het leven. Met zijn twaalf leerlingen gebruikt hij de maaltijd. Jezus vraagt de leerlingen hem te gedenken in het eten van het brood en het drinken van de wijn.

Het volgende hoofdstukje leert: Jezus is bij ons. Jezus loopt met twee leerlingen naar Emmaus. Zij zijn heel verdrietig over de dood van de Heer. Jezus gaat met hen het dorp in. Als het tijd is om te eten, neemt Jezus brood, breekt het en deelt het uit. Plotseling zien de leerlingen met wie ze aan tafel zitten. Het project wordt afgerond met: De familie van de kerk. De leerlingen delen het leven met elkaar. Het lijkt wel een familie. De groep leerlingen word steeds groter. Iedere dag komen er mensen bij. Mensen die bij de familie van de kerk horen en bij elkaar komen in het huis van God om te zingen en te bidden en te luisteren naar het woord en brood en wijn te delen.

Maja van Spaandonk: "Elk jaar vind ik het weer leuk om de Eerste Communie/Kom aan Tafel te begeleiden. Kinderen hebben ons veel te vertellen. Ze hebben verrassende uitspraken en beleven dingen dieper dan mensen soms denken. Kinderen zijn heel direct in hun uitingen waar het in het leven om gaat"..

Maja is al vroeg begonnen om bloemstukken te maken voor de Eerste Communie. Na het overlijden van Koos Huisman deed ze dat ook voor andere vieringen. Ze heeft meegedaan met de Kindernevendienst en de Gezinsvieringen en was lid van de Vormselgroep. Ze volgde de pastorale school met als specialisatie volwassenencatechese. Ook daar is ze actief in geweest. Ze kan goed koken en is een van de chef-koks van de Regenboogdis. Ze is lid geworden van de Rozenkring. Maja: "Het is heel leerzaam om met een groep mensen over een onderwerp zoals nu "Franciscus" na te denken en dat terug te koppelen naar het leven van alledag. Ik voel me zeer verbonden met de oecumenische geloofsgemeenschap. Ze is een deel van mijn leven. Waar ik veel aan heb, is aan mediteren. Het geeft me rust en inzicht en geborgenheid. Eerst mediteerde ik door stil te zijn. Sinds enige tijd heb ik me aangesloten bij een groepje dat op de vrijdagmorgen mediteert. We maken gebruik van een lezing die ons is aangereikt op de website van de Jezuïeten uit Delft. Er zijn daar enkele vragen bij waarover we dan mediteren. In de zondagse vieringen kan ik geraakt worden door een zin of woord uit de preek, of door een

lied, of soms door de stilte. Dat verschilt van zondag tot zondag".

De komende weken met de kinderen werken is intensief. De viering op 25 mei is een feestdag voor de kinderen maar ook voor ons die hen daarop hebben voorbereid.

Interview Frances Verhaar

Foto: Edo Elstak

Herdenking Jodenvervolging,

11 mei 2014, Hooglandse Kerk Leiden, Aanvang 19.00 uur

Ook dit jaar zal, op bovengenoemde datum, weer een Herdenking van de Jodenvervolging plaatsvinden in de Hooglandse Kerk te Leiden. Muzikale medewerking zal worden verleend door Hester Groenleer (viool), Matthias Havinga (piano) en de altijd weer indrukwekkende Joodse voorzanger Ken Gould.

Er zal tijdens de bijeenkomst een persoonlijk verhaal gehouden worden door een jongere van toen, die slachtoffer is van de Jodenvervolging.

De mensen die het nog kunnen navertellen, zijn de jongeren en de kinderen van toen. De jongeren van nu zullen in de toekomst de verantwoordelijkheid dragen om zo iets nooit meer te laten gebeuren. Het Beraad Jodenvervolging vraagt daarom aan iedere school voor Voortgezet Onderwijs in Leiden en omstreken, twee of meer leerlingen naar de bijeenkomst af te vaardigen. Het is de bedoeling dat de leerlingen een kaars ontsteken voor een vermoorde leeftijdgenoot uit Leiden en de naam van de vermoorde oplezen.

Op www.raadvankerkenleiden.nl is meer informatie beschikbaar.

De Herdenking vindt plaats in een kerkgebouw, maar is uitdrukkelijk géén kerkdienst. De Herdenking is er voor iedereen: jong en oud, Jood en niet-Jood, gelovig en ongelovig, kortom voor iedereen die bereid is om niet te vergeten

Nieuwe ontdekkingen rond 'Qumran'

Israëliische archeologen hebben een nieuwe belangrijke ontdekking gedaan, meer dan 65 jaar na de vondst van oude Hebreeuwse handschriften in grotten bij de westkust van de Dode Zee. Op verschillende locaties in de omgeving van de oude Qumran-nederzetting vonden onderzoekers indertijd restanten van kleine doosjes van gebedsriemen.

Onlangs is gebleken dat sommige van die doosjes die nu bewaard worden in het Israël Museum in Jeruzalem, oude manuscripten bevatten. Medewerkers van de Israel Antiquities Authority hebben dit vastgesteld dankzij speciale fotografische technologie.

Drie leren doosjes

Het nieuws werd op 21 februari jl. bekend gemaakt in het Zwitserse Lugano tijdens een internationale conferentie over Qumran. Het gaat om drie kleine leren doosjes, niet groter dan 1,5 cm. Hierin zijn in totaal negen, mogelijk tien oude teksten ontdekt. Deze doosjes konden, bevestigd aan leren riemen, door Joodse mannen op hun linkerarm of op het voorhoofd gedragen worden tijdens het opzeggen van gebeden. Dit gebruik is terug te vinden in de Bijbel:

- Exodus 13:9-16
- Deuteronomium 6:8

'Draag ze (nl. de geboden) als een teken om uw arm en als een band op uw voorhoofd.' Volgens Matteüs 23:5 verwijst Jezus naar dat gebruik.

Welke teksten?

Wetenschappers zoeken nu uit welke teksten in de doosjes zitten. Het onderzoek moet uiterst voorzichtig gebeuren, want het perkament in de doosjes is heel fragiel. Het kan jaren duren voordat de teksten in zeer klein schrift ontcijferd zijn. Hierbij kan gebruikgemaakt worden van de inhoud van eerder gevonden doosjes uit de periode 100 vóór tot 70 na Chr. Wetenschappers vonden daarin strookjes perkament met citaten uit de Pentateuch:

- Exodus 12:43-13:16
- Deuteronomium 5:1-6:9; 10:21-11:21 en 32:14-20,32-33

De kans is groot dat de 'rollen' die onlangs zijn ontdekt, dezelfde bijbelfragmenten bevatten. Deze zijn dan wel zo'n 1000 jaar ouder dan de Hebreeuwse teksten die doorgaans de basis vormen voor moderne bijbelvertalingen. Nederlands Bijbelgenootschap

Kunst, Kerk en Kamperen op het eiland

Kom op smaak op Keiland 2014, inspirerende vakantieweek op Terschelling

Keiland is zeven dagen lang een mix van kunstzinnige workshops, gebedsvieringen, elkaar ontmoeten en genieten van Terschelling. Keiland speelt zich af van zondag 27 juli tot en met zaterdag 2 augustus 2014 op natuurkampeerterrein Swartduin, prachtig gelegen aan de westzijde van het eiland.

Thema van Keiland 2014 is Kom op Smaak! We gaan op zoek naar de ingrediënten van smaak, zin, schoonheid en pit in het leven.

Kunst - 's Ochtends kunnen de deelnemers kiezen uit een afwisselend aanbod van workshops zoals beeldende kunst, muziek, schilderen, drama, meditatie of wandelen. Er is voor de kinderen en tieners een apart workshopprogramma. 's Middags is er tijd om zelf in te vullen en alle gelegenheid om andere Keilanders te ontmoeten.

Kerk - Elke morgen en avond is er een gezamenlijke gebedsviering, oecumenisch van karakter en eenvoudig van opzet. De ochtendviering is lichtvoetig en laagdrempelig voor kinderen, de avondviering is meditatief, met een stilte van een aantal minuten. Tijdens de vieringen zingen we liederen (o.a. van Oosterhuis, Iona en Taizé), lezen korte Bijbelteksten, wordt er een verhaal verteld en is er ruimte voor bijdragen vanuit workshops zoals een gedicht of een stukje theater.

Kamperen – Het kamperen is heel eenvoudig, in de natuur. Er is genoeg speelruimte voor de kinderen en het terrein is omringd door bossen en duinen, op fietsafstand van de zee.

Voor wie? - Keiland staat open voor iedereen: singles, stellen en gezinnen en is gericht op mensen die op een ongedwongen en speelse manier met geloof bezig willen zijn, met respect voor ieders mening en beleving.

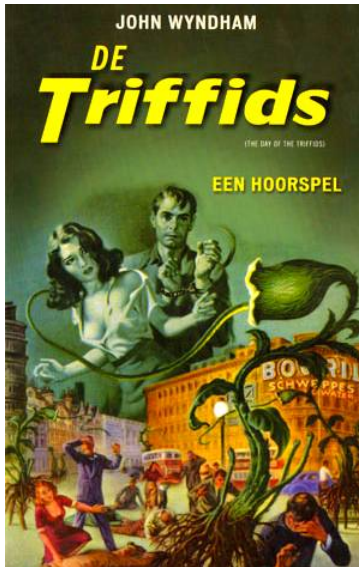
Meer info? Kijk op: www.keiland.net of mail naar info@keiland.net.

Bellen mag ook:

055 – 8444905 (Gertrudeke van der Maas) of 0182- 707410 (Joyce Schoon)

Stichting Kurk (verbinding van kunst en kerk), de organisatie achter Keiland, bestaat uit mensen met verschillende (kerkelijke) achtergronden, die ervaren dat kunstzinnige werkvormen een inspirerende ingang zijn om geloof te beleven.

De Triffids

Tijdens het doorkijken van een stapel luisterboeken in een winkel, werd mijn aandacht getrokken door een hoorspel genaamd De Triffids. Dit in 1969 door de AVRO uitgezonden verhaal, is gebaseerd op het boek "The Day of the Triffids" dat John Wyndham in 1951 schreef. Ik kende dat boek niet, maar raakte onmiddellijk gefascineerd door de korte omschrijving die op de omslag van het hoorspel stond. De hele wereldbevolking zou blind worden, op een kleine groep mensen na.

Op een dag in de jaren 70 van de vorige eeuw is over de hele wereld een spectaculaire lichtshow te zien, die naar men denkt afkomstig is van een meteorietenregen. De wereldbevolking kijkt ademloos toe en de oh's en ah's zijn niet van de lucht. De hoofdpersoon, Bill Masen, kan tot zijn ergernis niet naar de lichtshow kijken. Hij is een verbouwer van triffids, genetisch gemanipuleerde vleesetende planten, die zich kunnen verplaatsen en mensen kunnen doden. Bill is een paar dagen eerder toegetakeld door een triffid en herstelt in een ziekenhuis in Londen van een oogoperatie. Als hij de dag na de meteorietenregen wakker wordt, ontdekt hij dat alle patiënten en medewerkers die naar de lichtshow gekeken hebben, blind zijn geworden. Ze lopen schreeuwend en huilend door elkaar, stoten zich en vallen van trappen. Bill verwijderd het verband van zijn ogen en kan tot zijn vreugde nog zien. Een blind geworden chirurg die hij probeert te helpen, springt voor zijn ogen uit een raam. Eenmaal buitengekomen, ontdekt Bill dat deze arts niet de enige is die zelfmoord gepleegd heeft. In Londen is het een chaos. De stroom is uitgevallen, en veel mensen

lopen verdwaasd tastend door de straten. Vrijwel iedereen is blind. Alleen de kleine kinderen die sliepen toen de lichtshow plaatsvond en volwassenen die om uiteenlopende redenen niet naar het spektakel gekeken hebben, kunnen nog zien. Zij zijn hun leven niet meer zeker, omdat de blinden hen met geweld willen dwingen hulp te bieden door winkels leeg te halen en hen eten te geven. Bill weet een eveneens ziende vrouw, Josella Playton, te redden uit de handen van een blinde man, die haar aan een touw met zich mee wil nemen. Hij vlucht met Josella en ze ontdekken dat de triffids, die gehouden werden achter omheiningen, losgebroken zijn en dood en verderf zaaien onder de in paniek geraakte bevolking. Ondertussen breken er allerlei ziektes uit, waaraan nog meer mensen sterven. Zij blijven veelal liggen waar ze stierven, omdat niemand hen kan begraven. De nog levende mensen kunnen alleen in leven blijven door winkels leeg te halen. Ze raken verdwaald en ontredderd en kunnen hun huizen en familie niet meer terugvinden. Gewerkt wordt er niet meer en er is geen elektriciteit.

Degenen die nog kunnen zien, verzamelen zich in groepen. Bill en Josella sluiten zich aan bij een groep die een gemeenschap wil stichten op het platteland. Deze gemeenschap moet gaan bestaan uit mensen die nog kunnen zien en blinde vrouwen, omdat zij wel ziende kinderen ter wereld kunnen brengen. Het aantal mensen dat kan zien, moet zo snel mogelijk worden uitgebreid. Een groep blinden wil niet dat de ziende mensen weg zullen trekken en hen in de steek laten. Ze jagen de zienden uiteen en gijzelen een aantal van hen, waaronder Bill.

Er ontstaat steeds meer onrust tussen de verschillende groepen overlevenden, die allemaal aanspraak willen maken op de steeds kleiner wordende voedselvoorraden. Steeds meer mensen sterven aan ziektes of worden door triffids gedood. De nog levende blinden beseffen dat ze zo niet verder komen en laten de ziende mensen gaan. Bill vindt een 9-jarig meisje dat nog kan zien. Haar blind geworden ouders die hulp zijn gaan halen, zijn verdwenen. Haar broertje is gedood door een triffid. Samen met dit meisje en Josella, sluit hij zich aan bij een blind echtpaar dat een boerderij bezit. Daar probeert hij een nieuw bestaan op te bouwen. Regelmatig trekt hij er samen met de blinde boer op uit om in het inmiddels letterlijk uitgestorven Londen levensmiddelen, benzine en andere voorraden

in te slaan. Hij weet stroom op te wekken met behulp van een aggregaat, bebouwt het land en krijgt melk van de blind geworden koeien. Omdat alle fabrieken stil liggen, moet de groep zelf in alles voorzien. De blinden proberen mee te helpen in het huishouden en houden zich verder bezig met weven en het luisteren naar een oude grammofoon. Omdat zij de situatie niet kunnen overzien, beseffen zij in tegenstelling tot Josella en Bill niet dat de wereld om hen heen niet meer hetzelfde is, dat het eens gecultiveerde land overwoekerd is en dat de verlaten huizen en boerderijen onbewoonbaar zijn. Regelmatig wordt de groep bedreigd door hongerige truffids, die Bill uit alle macht probeert te verjagen.

Ondertussen heeft een andere groep ziende mensen besloten in Engeland naar de macht te grijpen. Zij willen dat Engeland het eerste land is dat uit deze catastrofe opkrabbelt, en dat het de sterkste macht ter wereld wordt. Zij vinden dat de blinden geen rechten meer hebben. En willen dat iedereen die nog kan zien de leiding over tien van hen neemt en hen als slaven inzet op het land. De blinden moeten de ploegen trekken en gemalen truffids eten. Ook moet de ziende bevolking worden uitgebreid, zodat er een nieuwe samenleving opgebouwd kan worden. Bill is het hier niet mee eens, en vlucht met zijn groep naar de Kanaaleilanden. Deze eilanden zijn ontdaan van truffids en worden bevolkt door een gemeenschap van zienden en blinden, die er in slaagt een samenleving op te bouwen die

zichzelf kan bedruipen. Uiteindelijk hoopt deze gemeenschap een middel te vinden waarmee de truffids op het vaste land verdelgd kunnen worden, zodat ook daar het leven weer mogelijk is.

Wat mij in dit verhaal zo boeit, is dat de ziende mensen zo hulpeloos werden toen ze ineens niets meer konden zien. Het waren de overgebleven zienden die uiteindelijk een nieuw bestaan konden opbouwen. Hoe zou het afgelopen zijn als echt iedereen blind geworden was?

Hoe zou de wereld zijn als de mens was geschapen als een blind wezen? Zou er dan een levenswaardig leven mogelijk zijn? Hoewel ik blind ben, kan ik mij redelijk redden. Maar komt dat niet juist doordat de andere mensen wel kunnen zien? Zij zijn het immers die de fabrieken laten draaien, zorgen dat er stroom is en eten, dat er infrastructures bestaan en huizen zijn gebouwd. Zij zijn het ook die zorgen dat ik routes kan leren, en die voor me aan de kant gaan. En zijn het niet de ogen van Co, die zorgen dat ik onbezorgd op pad kan gaan?

Ik denk dat God in al zijn wijsheid de mensen en de dieren niet voor niets gezegend heeft met goede ogen. Het is beter als dat zo blijft. Mocht er dus ooit een meteorietenregen aan de hemel verschijnen, dan hoop ik dat u zo goed wilt zijn uw blik af te wenden.

Corine Knoester

Agenda

- Rozenkring: elke derde maandag van de maand van 20.15 tot 22.00 uur.
- Morgengebed: elke woensdag van 09.30 tot 09.45 uur;
- Inloop koffieochtend: elke woensdag van 10.00 tot 12.00 uur;
- Repetitie Regenboogkoor: elke woensdag van 20.00 tot 22.00 uur;
- Inzamelen oud papier, metaal en kleding: elke eerste donderdag van de maand van 09.00 tot 21.00 uur;
- Eucharistieviering: Elke tweede donderdag van de maand om 19.00 uur;
- Meditatie: Elke vrijdag van 09.15 tot 10.00 uur;
- Mothers Prayers: elke eerste vrijdag van de maand van 10.30 tot 12.00 uur;
- Regenboogdis: elke laatste vrijdag van de maand van 18.00 tot 20.00 uur;
- Regenboog open: elke werkdag van 10.00 tot 12.00 uur;
- Stiltecentrum open: elke werkdag van 10.00 tot 12.00 uur;

April		
Ma 14	16.00-17.30 u	Samen aan Tafel
	19.45 u	Jong volwassenen
Di 22	20.00 u	Ouderavond Samen aan Tafel
Mei		
Do 01	20.00 u	Lectio Divina
Do 08	20.00 u	Lectio Divina
Ma 12	16.00-17.30 u	Samen aan Tafel
Do 15	20.00 u	Lectio Divina
Ma 19	16.00-17.30 u	Samen aan Tafel